

JUDr. David Termer

advokátní kancelář

Opatovická 24, 110 00 Praha
tel./fax: 224 933 176, 222 510 768
e-mail: david.termer@aktermer.cz
e-mail: katerina.termerova@aktermer.cz

Městský soud v Praze
Spálená
120 00 Praha 2

Vrchnímu soudu v Praze
Prostřednictvím
Městského soudu v Praze

Č.j. 46 T 17/2006

Obžalovaní : Viktor Kožený a Boris Vostrý

Majitel účtu: HARVARD CAPITAL and CONSULTING investiční společnost a.s.

Zastoupený: JUDr. David Termer, likvidátor jmenovaný ČNB, se sídlem Praha 1,
Opatovická 24

**Stížnosti majitele účtu proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28.2.2013, čj.
46 T 17/2006**

Jednou

Ve vně označené věci mně bylo doručeno Usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo jednak rozhodnuto o tom, že zadržené peněžní prostředky se ponechávají v zajištění a společnost Harvardský průmyslový holding a.s. byla upozorněna, aby uplatnila svůj nárok k zadržným peněžním prostředkům v řízení ve věcech občanskoprávních ve lhůtě tří let od právní moci Usnesen a dále byla zamítnuta moje žádost o zrušení zajištění peněžních prostředků.

Proti tomuto usnesení a to **do všech jeho výroků** podávám nyní v zákonné lhůtě **stížnost**, kterou dále odůvodňuji.

Napadenému usnesení vytýkám, že bylo jednak přijato na základě nesprávných skutkových závěrů a dále, že věc byla chybně vyhodnocena po právní stránce.

Soud prvního stupně své rozhodnutí odůvodnil zejména tím, že na vyplacení předmětných peněžních prostředků **vznesl nárok i Harvardský průmyslový holding a.s.** v likvidaci (dále též HPH) svým podáním ze dne 23.10.2012. Soud konstatuje, že otázka vlastnictví zajištěných peněžních prostředků je otázkou složitou vyžadující další dokazování a toto není v pravomoci trestního senátu.

Jednak chci poukázat na skutečnost, že nárok na vrácení předmětných peněžních prostředků vznesl Harvardský průmyslový holding a.s. až dne 23.10.2012, tedy **po právní moci odsuzujícího rozsudku** v předmětné trestní věci. Je s podivem, že tento subjekt nevznesl svůj nárok během předchozího trestního řízení, které trvalo více než deset let. Účelovost takového postupu je více než zřejmá.

Soud prvního stupně správně odděluje nárok na náhradu škody od nároku navrácení zadržných finančních prostředků, kdy jednoznačně konstatuje v souladu s ustálenou praxí, že se jedná o zcela odlišné nároky, které nelze zaměňovat. Pokud však jde o **otázku vlastnictví peněžních prostředků**, naprosto nemohu souhlasit se závěrem soudu prvního stupně, že posouzení kdo je vlastníkem předmětných peněžních prostředků (resp. kdo je věřitelem pohledávky z bankovního účtu vůči peněžnímu ústavu) je otázkou složitou, kterou by nemohl řešit sám trestně právní senát. Nelze přehlédnout, že i společnost Harvardský průmyslový holding a.s. v likvidaci ve své žádosti o vydání peněžních prostředků uvádí, že předmětné prostředky **byly platbou za pohledávku, kterou měla naše společnost původně vůči společnosti HBS a.s. z titulu prodeje akcií náležející Harvardskému garančnímu a násobkovému fondu.** Tato skutečnost byla z naší strany nejen prokázána,

ale navíc, jak se vidí, je mezi stranami nesporná. Za této situace není ovšem posouzení otázky vlastnictví předmětných peněžních prostředků věcí nikterak složitou, neboť jediným **nezpochybnitelným subjektem, který má ve vztahu k bance oprávnění k pohledávce k prostředkům na účtu**, je mnou likvidovaná společnost **Harvard Capital and Consulting investiční společnost a.s. v likvidaci**. V této souvislosti si dovoluji připomenout i tu skutečnost, že nikdo z činovníků společnosti PRIVAT Slovakia Marketing s.r.o., která naší společnosti předmětné peníze poukázala, nebyl v souvislosti s předmětnou transakcí, kdy došlo k zaplacení dluhu vůči HCC stíhán či odsouzen a **tato transakce samotná tedy není nijak nikterak zpochybňována**. Předmětné finanční prostředky jsou tedy skutečně ty peněžní prostředky, které svěřili společnosti HCC **drobní vkladatelé** v rámci kuponové privatizace a na jejichž vyplacení do dnešního dne v důsledku zadržení předmětných prostředků čekají.

Mám-li tedy věc zrekapitulovat, aby mohla být společnost Harvardský průmyslový holding a.s. v likvidaci úspěšná se svojí žádostí na vrácení peněžních prostředků, musela by tvrdit a prokázat, že je vlastníkem těchto peněžních prostředků, které jsou zcela prokazatelně na účtu naší společnosti. **V tomto směru však HBH žádná tvrzení natož důkazy nepředkládá**. Posouzení otázky vlastnictví je tedy poměrně jednoduché a dovoluji si požádat, aby **odvolací soud tuto právní kvalifikaci učinil** a tyto peněžní prostředky uvolnil za účelem vyplacení jejich oprávněných vlastníků, tj. zhruba **šestnácti tisíc podílníků HCC resp. fondu HGNF**.

Vzhledem k výše řečenému se jeví až jako **absurdní lhůta tři let**, kterou poskytl soud společnosti HBH k podání občanskoprávní žaloby. Jsem toho názoru, že dostatečná lhůta k podání žaloby by byla lhůta v řádu několika měsíců a ne několika let.

Z výše uvedených důvodů navrhuji, aby napadené Usnesení bylo v plném, rozsahu zrušeno a aby bylo nově rozhodnuto o tom, že se bezodkladně zrušuje zadržení předmětných peněžních prostředků postupem podle § 79a) odst.3 TZ.

V Praze dne 7.3.2013

HARVARD CAPITAL and CONSULTING investiční společnost a.s.
Zastoupená JUDr. Davidem Termerem, likvidátorem